

[Minn-Hansen.]

og havde givet anledning til en forespørgsel, nemlig bygningen af det nye Grønlandsskib, fra hele ministeriets side interesserede sig for, hvilket svar man skulle give. Men jeg forstår, at sagen slet ikke har været fremme. Hvis en rigsretsbehandling finder sted, regner jeg det for ganske givet, at man vil interessere sig for spørgsmålet om, hvorfor den daværende minister for Grønland ikke fulgte skik og brug i denne sag.

Den højtærede justitsminister fandt ingen anledning til at svare på mit spørgsmål om, hvorvidt der kan nævnes nogle tidligere tilfælde, hvor man ved en vedtagelse af et dagsordensforslag i det høje ting har givet en misbilligelse til en minister, der ikke er til stede og kan forsvare sig, fordi han ikke længer er minister. Jeg anmoder den højtærede justitsminister om at fortælle mig, om noget sådant er sket tidligere, eller om den højtærede justitsminister med sit ansvar for forfatningen og den praksis, vi har, er med til at indføre den folketingsdomstol, som man her vil indføre.

Men hvad er da begrundelsen for rigsretten? Er begrundelsen for rigsretten ikke den, at man netop vil give folketinget en mulighed for at stille ministrene over for et ansvar, der rækker ud over det parlamentariske ansvar? Det er en sikkerhedsforanstaltning for folketinget i forholdet til regeringen; men når det er det, forstår jeg ikke, at den højtærede justitsminister vil gøre det til fortsat praksis for rigsretssager her i landet, at man skal lade statsadvokaten og rigsadvokaten afgøre, om sag skal rejses eller ej, for det er dog et medlem af regeringen, den højtærede justitsminister, der er statsadvokatens og rigsadvokatens chef — sådan vil det altid være. Dette siger intet om den nuværende statsadvokats eller den nuværende rigsadvokats personlige stilling; vi taler om den praksis, man her vil indføre.

Og så vedrørende det stillede forslag til folketingsbeslutning. Det ærede medlem fru Edel Saunte sagde: det forslag, vi har stillet til dagsordenen, til bebrejdelsen, indeholder „ikke noget som helst andet end det, som Kjærbøl selv har indrømmet“ — det var det ærede medlems ord. Det ærede medlem fru Edel Saunte sagde tidligere i sin tale, at hun lagde dommerudvalgets

beretninger til grund, også den beretning, hvori der står, at dommerudvalget regner med, at Kjærbøl er blevet bekendt med hovedindholdet af kaptajnernes første erklæring. Hvor er vi nu henne med det dagsordensforslag, man vil have os alle sammen til at stemme for? Hvor er vi henne? Ja, det vil jeg gerne bede den højtærede fungerende statsminister, der ikke ville svare før, om at spørge det ærede medlem fru Edel Saunte om, hvis den højtærede fungerende statsminister vil deltage i afstemningen — for begge dele kan ikke være rigtigt. Hr. Kjærbøl har til dette tidspunkt fastholdt, at han intet kendte til den første kaptajnserklæring.

Det ærede medlem fru Edel Saunte siger, at hun lægger det til grund, at han havde et kendskab. Hvad er så indholdet af den dagsorden, man foreslår? Vi må dog have det at vide, så at man klart kan blive orienteret om, hvad det er, der her skal stemmes om, og hvad det er, man vil bebrejde Kjærbøl. Lægger man til grund, at han havde et kendskab til den første kaptajnserklæring, eller lægger man kun til grund det, han selv har forklaret, nemlig at han overhovedet intet anede om denne kaptajnserklærings eksistens? Det er det centrale i denne sag, og vi kan ikke foretage en afstemning, inden forslagsstillerne kommer med oplysning herom; men disse oplysningers fremsættelse er måske overladt til det ærede medlem hr. Lannung og det ærede medlem hr. Niels Andersen.

Lannung: Over for de ærede ordførere vedrørende forslagene om rigsretstiltale, specielt det ærede medlem hr. Aksel Larsen, vil jeg under hensyn til, hvad han fremførte i dag vedrørende de afgivne vidneforklaringer, fremhæve, at det forhold, at de ikke er afgivet under det formelle vidneansvar, efter omstændighederne ikke kan spille nogen som helst reel rolle. De er optaget i stenografisk referat, de er bagefter nøje gennemgået af de pågældende, og der er enhver grund til at regne med, at alle de personer, der her er tale om, har udtalt sig efter deres bedste overbevisning. Det må endelig også erindres, at de har fået lov til at udtale sig mere udførligt, og at der har været større lejlighed til supplerende forklaringer, end det er almindeligt ved vore